

יְמִינֶךָ: ו חֲצִיךָ שְׁנוּנִים עִמָּי תַחְתִּיךָ יִפְלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ: ז כְּסֹאף אֱלֹהִים

זוהר תהלים

חוזרים, יורדים בין שאר האמות, ואוכלים אותם עצם ובשר. דבר אחר (מה, ו) בלב אויבי המלך - זה אברהם, שהתמנה מלך על העולם, וכל האמות הספּימו עליו להיות מלך עליהם, בעמק שנה. וכל שונאיו, הלילה הרג אותם. דבר אחר חציך שנונים - שהם עתידים לעשות דין. עמים תחתיה יפלו - אלו שבאו מצד שאר העמים, תחתיה יפלו, צד הנחש. כשאותה השלהבת של צד צפון התעוררה עליו, הוא נופל בעמק הים העליון, ונשבר כחו. וכשכחו נשבר, הכח של שאר העמים נשבר, משום שהם אויבי המלך. מי המלך? זה ישראל, המלך בכל.

כְּסֹאף אֱלֹהִים עוֹלָם וְעַד (מה, ז): [זוהר חדט] פ' חקת (דף טו) עליה אמר קף, פאשה שהתעוררה לבעלה, ואמרת אשתך רוצה להתחבר עמך. שהרי אותם הרשעים שהפרידו את זיוגנו אבדו מן העולם, ועשיתי בהם דין. וכעת רוצה שיתחבר העולם האחרון עם המקום שנקרא ועד, משום ששכט מישר שכט מלכותך, שאותו הדין שעשה כסאף ברשעי העולם, הוא דין אמת, שיוצא ממקום שנקרא ישר, כמו שנאמר (דברים לב) צדיק וישר הוא. והכסא נקרא ישר, ועל זה שיצא ממנו שכט מישר זה נקרא. דבר אחר שכט מישר - זה המלך המשיח, שנקרא שכט להוכיח את רשעי העולם. זהו שכתוב (בראשית מט) לא יסור שכט מיהודה, וכתוב וקם שכט מישראל. מישר - (ישעיה יא) והוכיח במישור לענוי ארץ.

אם נגזר דין על ישראל הקדוש ברוך הוא מוריד אותו על שאר האמות - כשחוזרים ישראל בתשובה

חֲצִיךָ שְׁנוּנִים (מה, ו): [זוהר חדט פ' חקת (דף טו)] פְּרִשׁוּהָ עַל אַבְרָהָם, כְּשֶׁרָדַף אַחַר כָּל אוֹתָם הַמְּלָכִים בְּלִילָה, כְּשֶׁנֶּחֱלְקוּ הַרְחַמִּים מִן הַדִּין, וְהָרַג אוֹתָם הַמְּלָכִים. זְהוּ שְׁכַתוֹב (ישעיה מא) כְּקֶשׁ נִדָּף קִשְׁתוֹ יִרְדָּפֶם יַעֲבוֹר שְׁלוֹם. וְכֹלֶם נָפְלוּ בְיָדוֹ. אֲבָל בֵּא וְרֵאָה אֵת סוֹד הַדְּבָר. חֲצִיךָ שְׁנוּנִים - אֵלּוֹ חֲצִים וְאֲכַנִּי בְּלִיסְטְרָאוֹת. שְׂדֵנָה אֵת הָעוֹלָמוֹת בְּאוֹתָם כְּלֵי הַקָּרֵב שֶׁהַמֶּלֶךְ הַפְּקִיד בְּיָדֵי הַגְּבִירָה. וְאוֹתָם חֲצִים שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְדַאי שְׁנוּנִים בְּכָל, מְצַדוֹ שֶׁל הַיּוֹם הַשְּׁנִי, צַדוֹ שֶׁל יִצְחָק, מְשׁוֹם שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצֵא דִין לְרָשָׁעִים לְדוֹן אוֹתָם. וְעַל זֶה (מה, ו) עִמָּי תַחְתִּיךָ יִפְלוּ בְּל"ב. וְמִי הַדְּרָגָה שֶׁמְפִילָה אוֹתָם? הַדְּרָגָה שֶׁנִּקְרָאת ל"ב, שֶׁהַתְּמַנְתָּה עַל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם, וְדָנָה אוֹתָם עַל שֶׁהֵם אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ.

כְּנִגְדָּה זֶה (שיר א) אֵל תְּרַאנִי שְׁאֲנִי שְׁתַּחֲרַתְתָּ. מַה הַטַּעַם? מְשׁוֹם שֶׁהַתְּלַבְּשֵׁתִי בְּדִין לְדוֹן אֵת הָעוֹלָם. וְאוֹמַרְתָּ לְכִנְיָה שְׁקֹרְבִים אֵלֶיךָ בְּתוֹךְ הַבַּיִת, אֵל תְּרַאנִי. וְדַאי, אִם הַשְׁתַּדְּלַתְּם בְּתוֹרָה שְׁנַתְּמִי לָכֶם, לֹא תִפְחָדוּ. וְאִם לֹא תִשְׁתַּדְּלוּ, תִּגְרַמוּ לִי שְׁבִנֵי אֲמִי נִחְרוּ בִּי, לְשַׁמֵּר אֵת אֲמוֹת הָעוֹלָם בְּשִׁבְלֵכֶם שֶׁתִּפְזְרוּ שֵׁם. וְעַל זֶה הָעִירוּ, אִם נִגְזַר הַדִּין עַל יִשְׂרָאֵל, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מוֹרִיד אוֹתוֹ עַל שְׁאֵר הָאֲמוֹת, כְּשֶׁחֹזְרִים יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה. וְאִם לֹא